

# Jdrinja

To je bilo sicer le občinsko prvenstvo R navadnimi sandani. Tednovati smo na progi na Hlevišah (priloga VIII), ki bila najhujše primerna in le s dobrimi sandani se je dalo kaj doseči. Jaz sem jih imel in sem samopal vanj. Vsi ostali so bila na tedni v tréču in sem se počutil skoraj neogroženega. Pa se ti pojavi ta nadloga Jože, ki je spet izumil ene nove sande, ki so nujdale kot dindarje. Jem še polopan, sem si mislil. Imel sem sterilno obroč 30. Te san dobro sem vozil, do sem prišel skozi ulice so resti, da mi ni došlo časa. Te sem ponovno na start, namacal si me in san tadoj startal, tadoj po prvem ovinku sem resito zavlekel v suk saev, druga te pa je bila proga hitrejša in sem dosegel daleč najdaljši čas 1,52... Te enkrat sem tedel na start, da bi dal sande čimete ali čimlu, pa sem bil prebaven. Pa me je pa sande priril en stari delavca iz Čedonovega klona Moharčev. Še v prvi vožnji je tado tebljal, da so se sande samo stegnile. Kaj sem hotel. Kujel sem sande in jih odnesel do cilja. Počakal sem se Jožeta, ki me je nescal samo za dve sekundi. Med sadajima je startal še Mile Žonta, ki se je prebil na tretje mesto, bil pa je 19-sekund za mano. Razglasitev je bila v Hleviški loži. Odšel sem dve medalji in objubil si so mi diplom urista od toga. Inlomo zelo slab dan. Človekne sani (paše fotneca), kmu Mahre na baterija sem stavil je bil zelo brugi, pa vojim Britom, pa tudi s svojo uvertitvijo v tado slati konkurenca nisem bil zadovoljen.